

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5CoCsp/32/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121291276
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oliver Kolenčík
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:6121291276.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Olivera Kolenčíka a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Borisa Minksa, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanému: Q. A., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom Z., v konaní o zaplatenie 790,58 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 16Csp/169/2021-123 z 30. marca 2022, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie z r u š u j e a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Nitra (súd prvej inštancie podľa § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) rozsudkom č. k. 16Csp/169/2021-123 z 30. marca 2022 rozhodol tak, že: I. Žaloba sa v celom rozsahu zamieťa. II. Žalovanému sa proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na § 78 ods. 9, § 43 ods. 12, 13, § 44 ods. 1 zák. č. 351/2011 o elektronických komunikáciách, § 51, § 52 ods. 1, 3, 4, § 544 ods. 1, § 526, zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“ alebo len „OZ“).

3. V odôvodnení prvoinštančný súd uviedol, že žalobca žalobou pôvodne doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica ako súdu upomínaciemu dňa 06.04.2021 požadoval, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu istinu vo výške 790,58 eura s príslušenstvom, vrátane náhrady trov konania. Žalobca uviedol, že na základe zmluvy o poskytovaní verejných služieb uzatvorenej podľa ustanovenia § 44 zákona . 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách medzi právnym predchodcom žalobcu, spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. a žalovaným, právny predchodca žalobcu poskytol a sprístupnil žalovanému verejné elektronické komunikačné služby prostredníctvom verejnej siete spoločnosti Slovak Telekom, a.s., za čo sa žalovaný zaviazal uhradiť dohodnutú cenu za poskytované služby. Poplatky účtované žalovanému titulom upomienky oneskorenej platby, náhrady nákladov, poplatku za prerušenie/ obmedzenie poskytovania služieb nie sú predmetom žaloby. Napriek tomu, že právny predchodca žalobcu verejné elektronické komunikačné služby žalovanému riadne a včas poskytol a sprístupnil, žalovaný mu v rozpore so zmluvnými dojednaniami zmluvy o poskytovaní verejných služieb dohodnutú cenu za poskytnuté služby neuhradil riadne a včas, čím sa dostal do omeškania s jej zaplatením. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou Slovak Telekom, a.s., ako postupcom a spoločnosťou Intrum Slovakia s.r.o. ako postupníkom dňa 08.07.2020 bola pohľadávka voči žalovanému z titulu nezaplatenej ceny za poskytnuté verejné služby v celosti postúpená žalobcovi ako postupníkovi, o čom bol žalovaný upovedomený písomným oznámením postupcu o postúpení pohľadávky v súlade s ust. § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalovaný napriek výzve právneho zástupcu žalobcu na zaplatenie dlžnej sumy pohľadávku neuhradil. Žalobca si uplatnil voči žalovanému len časť postúpeného nároku titulom nezaplatenej ceny za riadne a včas poskytnuté verejné služby

a vyúčtovanej zmluvnej pokuty vo výške 790,58 eura spolu s príslušenstvom, ktorú žalovaný napriek predžalobnej upomienke nezaplatil.

4. Okresný súd Banská Bystrica vydal vo veci platobný rozkaz, ktorým vyhovel žalobe žalobcu v plnom rozsahu. Platobný rozkaz sa nepodarilo doručiť žalovanému do vlastných rúk ani po vykonaných šetreniach. Žalobca navrhol pokračovať v konaní v zmysle § 10 ods. 1, 3 zákona č. 307/2016 Z. z. Platobný rozkaz sa tým zrušil zo zákona a vec bola postúpená Okresnému súdu Nitra (§ 10 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z.).

5. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril, keďže jej žaloba bola doručená po 15 dňoch od zverejnenia oznámenia o podanej žalobe na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu podľa § 106 ods. 3 CSP. Súd vykonal všetky potrebné úkony na zistenie skutočného pobytu žalovaného, avšak napriek tejto skutočnosti sa pobyt žalovaného (ktorý je cudzinec s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky), nepodarilo zistiť.

6. Súd výzvou z 18.10.2021 vyzval žalobcu podľa § 138 CSP na pretože zo skutočností tvrdných v žalobe a z doložených listinných dôkazov bolo po predbežnom právnom posúdení zrejmé, že žaloba je celkom zjavne nedôvodná a to z dôvodu absencie splnenia podmienok podľa § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z.

7. Žalobca na výzvu súdu uviedol, že aktívnu legitímáciu v tomto spore preukázal oznámením o postúpení pohľadávky, ktoré bolo žalovanému zaslané na adresu zasielania písomných listín uvedenú v zmluve o poskytovaní verejných služieb „U.“, dňa 22.07.2020. Relevantným oznámením o postúpení pohľadávky postupcom sme riadne hmotnoprávne preukázali našu aktívnu legitímáciu v tomto spore. Takýto postup preukázania aktívnej legitímácie je plne v súlade s právnymi predpismi a súdnou praxou bežne akceptovateľný. V tomto podporne odkazujeme na rozsudok Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. 4Obo 210/01 zo dňa 11.06.2003, v ktorom Najvyšší súd vyslovil právny názor, že „Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení.“ Nakoľko predmetom žaloby je zaplatenie pohľadávky zo Zmluvy o poskytovaní verejných služieb uzavretej v súlade so zákonom č. 351/2011 o elektronických komunikáciách, za účelom preukázania našej aktívnej legitímácie sme súdu predložili aj výzvy nášho právneho predchodcu zo dňa 15.04.2018, 17.04.2018, 15.05.2018, 15.11.2018. Žalovaný zvolil formu zasielania faktúr v časti „spôsob fakturácie“ prostredníctvom papierovej formy faktúry (poštou na adresu zasielania písomných listín). V uvedených výzvach sa na ich poslednej strane nachádza o. i. „UPOMIENKA“ a „UPOZORNENIE“, ktorými bol žalovaný vyzvaný na úhradu dlhu. Predloženými výzvami doručovanými žalovanému na adresu, ktorú uviedol v Zmluve o poskytovaní verejných služieb preukazujeme splnenie zákonných podmienok pre platné postúpenie v zmysle ust. § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov. K doručeniu faktúr žalovanému došlo v súlade s časťou VII bod. 3 Všeobecných podmienok pre poskytovanie verejných služieb spoločnosti Slovak Telekom, a. s.,. Faktúry boli žalovanému zasielané prostredníctvom papierovej formy faktúry (poštou na adresu zasielania písomných listín). Faktúry boli zasielané do dispozičnej sféry žalovaného. Nakoľko žalovaný napriek výzvam nášho právneho predchodcu bol viac ako 90 dní v omeškaní so zaplatením svojho dlhu voči podniku, na ktorého zaplatenie bol preukázateľne vyzvaný, týmito boli splnené zákonné predpoklady pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle ust. § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov. Splnenie zákonnej podmienky pre platné postúpenie pohľadávky Postupcu podľa ust. § 43 ods. 13 z. č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách je naplnené tiež poučením dlžníka o existencii dlhu, realizovanom v zasielaných SMS notifikáciách, upomienkach, e-mailových notifikáciách, telefonických a písomných výzvach. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 26.01.2022, sp. zn. 19CoCsp/24/2021.

8. Po vykonanom dokazovaní prvoinštančný súd zistil, že právny predchodca žalobcu Slovak Telekom, a.s. a žalovaný uzatvorili dňa 12.04.2018 Zmluvu o poskytovaní verejných služieb k telefónnemu číslu XXXXXXXXXX, na základe ktorého bol žalovanému aktivovaný program služieb Happy L z pôvodného programu s dobou viazanosti 24 mesiacov. Právny predchodca žalobcu vyúčtoval žalovanému za poskytnuté služby faktúrou č. 8207555344 s dátumom splatnosti dňa 30.04.2018 sumu 84,03 eura, čiastkovou faktúrou č. 2900946444 s dátumom splatnosti dňa 24.04.2018 vyfakturoval sumu 60 eur, faktúrou č. 8209560923 s dátumom splatnosti dňa 31.05.2018 vyúčtoval sumu 141,44 eura,

faktúrou č. 8221566415 s dátumom splatnosti dňa 30.11.2018 vyúčtoval sumu 505,11 eura. Žalobca vo výzve na zaplatenie pohľadávky zo dňa 02.03.2023 žalovanému oznámil, žalobca mal voči nemu peňažnú pohľadávku pôvodného veriteľa spoločnosti Slovak Telekom, a.s., ktorá bola vedená pôvodným veriteľom, pričom aktuálna výška dlžnej sumy je 980,30 eura. Z oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 22.07.2020 je zrejmé, že právny predchodca oznamoval žalovanému postúpenie pohľadávky podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka.

9. Zmluvu o poskytovaní verejných služieb uzavretú medzi stranami sporu súd považoval za zmluvu podľa § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z. z. s tým, že s poukazom na predmet činnosti žalobcu, ide súčasne aj o zmluvu spotrebiteľskú podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Žalobca je dodávateľom, ktorý pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný je fyzickou osobou, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

10. Súd v prvom rade skúmal aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v tomto konaní, pretože túto je povinný skúmať súd z úradnej povinnosti, aj keď o strana konania nenamieta. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR vo veci sp. zn. 2Cdo 205/2009 zo dňa 29. júna 2010 „Aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo sis tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu) alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov nenamieta. To, že sa súd výslovne k vecnej legitímácii nevysloví, neznamená, že sa s ňou v konaní nezaoberal. Tým, že prvostupňový súd rozhodol v prospech žalobcu, ktorému právo na náhradu škody priznal, implicitne rozhodol aj o tom, že žalobca je aktívne vecne legitimovaný na podanie predmetnej žaloby voči žalovanému, u ktorého súd dospel k záveru, že je pasívne vecne legitimovaný.“

11. Súd sa v predmetnom konaní primárne zaoberal tým, či žalobcovi svedčí aktívna vecná legitímácia v spore, to znamená či boli splnené podmienky na postúpenie, pretože zákon č. 351/2011 Z. z. nad rámec pravidiel cesie v Občianskom zákonníku sprisňuje pravidla pri postúpení pohľadávok. Podľa názoru súdu pre platné postúpenie pohľadávky platia predpoklady podľa § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. ktorých v splnenie v spore preukazuje žalobca, ktorého zaťažuje povinnosť preukázať, že je vo veci aktívne vecne legitimovaným subjektom, ktorý platne nadobudol pohľadávku od pôvodného veriteľa žalovaného - Slovak Telekom. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysly § 43 ods. 3 zákona č. 351/2011 Z. z. je iba pohľadávka, ktorá je splatná, a to až po predchádzajúcej písomnej výzve podniku na plnenie potom, čo bol účastník nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku voči podniku, kedy môže podnik postúpiť svoju peňažnú pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku písomnou zmluvou inej osobe aj bez súhlasu účastníka. Uvedené predpoklady sú zákonnými predpokladmi pre platné postúpenie pohľadávky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Tieto podmienky postúpenia stanovuje priamo zákon č. 351/2011 Z. z., pri porušení ktorých právny úkon postúpenia pohľadávky porušuje zákon, a je preto podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný. V danej veci súd vyzval žalobcu na preukázanie splnenia podmienok vyžadujúcich ustanovením § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z., ktorými mal súdu preukázať platné postúpenie pohľadávky, a teda, že právny predchodca žalobcu (Slovak Telekom) vyzval žalovaného v súlade s § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách, pričom výzva mala obsahovať kvalifikované poučenie podľa § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektr. komunikáciách ako aj skutočnosť, že takáto výzva sa mohla dostať do dispozičnej sféry žalovaného. Žalobca uviedol, že zvolil formu zasielania faktúr v časti „spôsob fakturácie“ prostredníctvom elektronickej formy faktúry prostredníctvom papierovej formy faktúry. V uvedených faktúrach sa na ich poslednej strane nachádzalo o i. „UPOMIENKA“ a „UPOZORNENIE“, ktorými bol žalovaný vyzvaný na úhradu dlhu, pričom uvedené výzvy nemožno považovať za kvalifikované výzvy tak ako to predpokladá zákon o elektronických komunikáciách. Bola povinnosťou žalobcu preukázať jednak existenciu kvalifikovanej písomnej výzvy podľa § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektr. komunikáciách a súčasne skutočnosť, či sa aspoň túto výzvu pokúšal žalovanému doručiť, resp. či ju odoslal na poštovú prepravu, tak aby bolo zrejmé, že sa mohla do dispozičnej sféry žalovaného. Pokiaľ nebola v konaní preukázaná jednak existencia písomnej kvalifikovanej výzvy a jej doručenie žalovanému, resp. odoslanie takejto výzvy na poštovú prepravu je postúpenie podniku na inú spoločnosť neplatné. Žalobca nepreukázal ani jednu z podmienok normovaných § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. v dôsledku čoho je postúpenie

pohľadávky absolútne neplatným právnym úkonom, preto žalobca v danom konaní nie je aktívne vecne legitimovaným subjektom, keďže predmetnú pohľadávku nemohol platne nadobudnúť s poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu.

12. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa pomeru úspechu v zmysle § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému, ktorý bol v konaní plne úspešný, nárok na náhradu trov konania nepriznal a to z dôvodu, že mu v danom konaní žiadne trovy konania preukázateľne nevznikli. Zároveň súd nevzhladol žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 257 CSP, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania.

13. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Uviedol, že aktívnu legitimáciu v spore preukazuje oznámením o postúpení pohľadávky, ktoré bolo žalovanému zaslané na adresu zasielania písomných listín uvedenú v zmluve o poskytovaní verejných služieb „U. XXXX/X, XXX XX Z.“, dňa 22.07.2020. Zároveň súdu predložili aj zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 08.07.2020 spolu s identifikáciou postúpenej pohľadávky, ktorou preukazuje postúpenie žalovanej pohľadávky počas prebiehajúceho sporu. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej Republiky sp. zn. 4Obo 210/01 o relevantnom oznámení o postúpení pohľadávky. Súdu predložil aj výzvy ich právneho predchodcu zo dňa 15.04.2018, 17.04.2018, 15.05.2018 a 15.11.2018. V uvedených výzvach sa na ich poslednej strane nachádza upomienka a upozornenie, ktorými bol žalovaný vyzvaný na úhradu dlhu. Predloženými výzvami doručenými žalovanému na adresu, ktorú uviedol zmluve o poskytovaní verejných služieb preukazuje splnenie zákonných podmienok pre platné postúpenie v zmysle ust. § 43 ods. 13 zák. č. 351/2011 o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov. K doručeniu uvedených výziev žalovanému prišlo v súlade s časťou 7. Oznamovanie, doručovanie, Všeobecných podmienok pre poskytovanie verejných služieb spoločnosti Slovak Telekom akciová spoločnosť. Žalovaný napriek písomným výzvam ich právneho predchodcu svoj dlh nezaplatil a do omeškania s jeho zaplatením sa dostal viac ako 90 kalendárnych dní. Takto boli splnené zákonné predpoklady pre platné postúpenie pohľadávok. Splnenie zákonných podmienok je tiež naplnené poučením dlžníka o existencii dlhu, realizovanom v zasielaných SMS notifikáciách.

14. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 Zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote, preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ CSP v spojení s § 391 ods. 1 CSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

15. Odvolací súd konštatuje, že prvoinštančný súd zamietol žalobu na základe zistenia, že nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávok a z toho dôvodu konštatoval absenciu aktívnej legitimácie žalobcu.

16. Podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

17. Podľa § 389 ods. 1 písm. c/ CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

18. Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

19. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania (ktoré účastník môže meniť a dopĺňať len do uplynutia odvolacej lehoty). Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu. Ustanovenie § 379 CSP vymedzuje výnimky, kedy odvolací súd nie je viazaný rozsahom podaného odvolania. Ide o výnimky len vo vzťahu k rozsahu podaného odvolania, pričom dôvodmi podaného odvolania je odvolací súd viazaný vždy. V zmysle § 380 ods. 2

CSP na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, prihladne odvolací súd, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené.

20. Základný rámec práva na spravodlivé súdne konanie, použiteľný pre civilné konanie, je obsiahnutý v článku 6 ods. 1 Dohovoru. Toto právo je podľa judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky implikované aj v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Jednotlivé čiastkové práva, ktoré tvoria obsah práva na spravodlivý proces, je možné vyvodiť predovšetkým z rozhodovacej činnosti ESLP. Patrí sem najmä právo na prístup k súdu, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na verejnosť konania a rozhodnutia, právo na rozhodnutie v primeranej lehote a právo na spravodlivé prejednanie vecí. V rámci posledne spomínaného práva je možné zdôrazniť princíp rovnosti strán, princíp rovnosti zbraní, princíp kontradiktórnosti konania a právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia.

21. Súd je povinný rozsudok odôvodniť spôsobom zakotveným v ustanovení § 220 ods. 2 CSP, čo je jedným z princípov riadneho a spravodlivého procesu vyplývajúcich z Listiny základných práv a slobôd ako aj z článku 1 Ústavy Slovenskej republiky, ktorý predstavuje súčasť práva na spravodlivý proces. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov a právnymi závermi. Stav, kedy rozsudok neobsahuje náležitosti uvedené v ust. § 220 ods. 2 CSP vedie v konečnom dôsledku k tomu, že sa stáva nepreskúmateľným. Ak je rozhodnutie súdu prvej inštancie nepreskúmateľné, musí ho odvolací súd zrušiť, pretože inak by zaťažil konanie vadou, ktorá môže mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

22. Nedostatok odôvodnenia písomného vyhotovenia rozhodnutia je vo svojej podstate porušením základného práva strany sporu na spravodlivý proces. Judikatúra nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument. Aj rozhodnutie formou uznesenia (ak nejde o rozhodnutie, ktorým sa celkom vyhovuje návrhu, ktorému nikto neodporoval alebo o uznesenie, ktoré sa týka vedenia konania) musí obsahovať odôvodnenie, pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva strany na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vyporiada i so špecifickými námietkami strany. Odôvodnenie písomného vyhotovenia rozhodnutia súdu musí obsahovať výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku rozhodnutia. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vyporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal; niet v ňom miesta pre dohady a domnienky.

23. Zákonom požadované riadne a presvedčivé odôvodnenie písomnej formy rozhodnutia súdu je nie len formálnou požiadavkou, ktorou sa má zamedziť vydaniu obsahovo nezdôvodnených, nepresvedčivých alebo neurčitých a nezrozumiteľných rozhodnutí, ale má byť v prvom rade prameňom poznania úvah súdu tak v otázke zisťovania skutkového stavu veci, ako aj v právnom posúdení veci. Inak povedané, účelom odôvodnenia rozhodnutia je predovšetkým preukázať jeho správnosť a odôvodnenie súčasne musí byť i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutí súdu, t. j. musí byť preskúmateľné. Porušením uvedeného práva strany na jednej strane a povinnosti súdu na strane druhej sa strane konania (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia prípadných riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov.

24. Odvolací súd konštatuje, že hoci prvoinštančný súd sa správne zaoberal otázkou aktívnej vecnej legitímácie v dôsledku tvrdenej existencie postúpenia pohľadávok za právneho predchodcu žalobcu na žalobcu, odôvodnenie posúdenia rozhodujúcich okolností nebolo realizované dostatočne.

25. Odvolací súd poukazujúc na hmotnoprávne a procesnoprávne dôsledky rozhodujúcich skutočností konštatuje, že neplatné postúpenie pohľadávky veriteľom a nepreukázanie postúpenia pohľadávky veriteľom v súdnom konaní má rovnaké dôsledky v súdnom konaní a to, že z nich nemožno vyvodzovať hmotnoprávne postavenie veriteľa a vecnú legitímáciu strany sporu. Nemožno ale konštatovať, že nepreukázané postúpenie pohľadávky v súdnom konaní znamená automaticky neplatné postúpenie pohľadávok (podľa § 39 OZ).

26. Podľa § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z., ak je napriek písomnej výzve podniku účastník nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku voči podniku, môže podnik postúpiť svoju peňažnú pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku písomnou zmluvou inej osobe aj bez súhlasu účastníka. Toto právo podnik nemôže uplatniť, ak účastník ešte pred postúpením pohľadávky uhradil podniku omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane príslušenstva. Pri postúpení pohľadávky je podnik povinný odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka.

27. Prvoinštančný súd konštatoval absenciu preukázania splnenia podmienok pre postúpenie pohľadávok podľa § 43 ods. 13 zákona číslo 351/2011 Z. z. Prvoinštančný súd konštatoval, že spôsobilým predmetom postúpenia je iba pohľadávka, ktorá je splatná, a to až po predchádzajúcej písomnej výzve podniku na plnenie po tom, čo bol účastník nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku voči podniku. Pri porušení týchto predpokladov ide o neplatný právny úkon (postúpenie) podľa § 39 Občianskeho zákonníka. V tejto časti odvolací súd súhlasí so závermi prvoinštančného súdu.

28. Odvolací súd poukazuje na ďalšiu časť odôvodnenia napadnutého rozsudku, v ktorej prvoinštančný súd poukazoval na to, že výzva podľa § 43 ods. 13 zákona číslo 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách mala obsahovať kvalifikované poučenie podľa uvedeného paragrafu, a táto výzva sa mala dostať do dispozície žalovaného. Prvoinštančný súd konštatoval, že na poslednej strane faktúr sa nachádzal text „upomienka“ a „upozornenie“, pričom podľa názoru prvoinštančného súdu uvedené výzvy nemožno považovať za kvalifikované výzvy tak, ako to predpokladá zákon o elektronických komunikáciách. Prvoinštančný súd zároveň konštatoval nepreukázanie odoslania takejto výzvy na poštovú prepravu. V závere konštatoval, že z dôvodu nepreukázania postúpenia pohľadávok žalobca nie je aktívne vecne legitimovaným subjektom.

29. Odvolací súd pre ucelené a správne posúdenie rozhodujúcich skutočností týkajúcich sa aktívnej vecnej legitímácie žalobcu konštatuje, že odôvodnenie prvoinštančného súdu celkom neuvádza, čo znamená kvalifikovanosť výzvy, ktorá mala byť zasielaná žalovanému. Pokiaľ išlo o záver prvoinštančného súdu, že výzva mala obsahovať kvalifikované poučenie podľa § 43 ods. 13 cit. zák., potom bude potrebné prvoinštančným súdom doplniť (pokiaľ to vyplýva zo zákona), o aké konkrétne poučenie ide. Podľa názoru odvolacieho súdu predmetné ustanovenie (§ 43 ods. 13 cit. zák.) obsahuje klasickú štruktúru normy so svojou hypotézou a dispozíciou, pričom neobsahuje samostatný príkaz týkajúci sa povinnosti poučiť adresáta písomnej výzvy „poučením“. Z obsahu žalobcom predložených faktúr bolo možné zistiť, že obsahovali výzvu na zaplatenie dlžnej sumy po lehote splatnosti. Iným slovom, žalobcom predložené faktúry obsahovali vo svojom obsahu výzvu, ktorá napĺňa kvalifikačne výzvu podľa uvedeného zákonného ustanovenia. Otázky, ktoré sa týkali 90 dňového omeškania a samotného doručovania predmetnej výzvy sú otázkami inými.

30. Pokiaľ išlo o oboznámenie žalovaného s obsahom výzvy, v ďalšom konaní bude potrebné prvoinštančným súdom vyhodnotiť otázku doručovania výzvy aj v súlade so všeobecnými podmienkami pre poskytovanie verejných služieb spoločnosti Slovak Telekom akciová spoločnosť (Časť VII.). Prvoinštančný súd síce v napadnutom rozsudku vyhodnocoval otázku doručovania výzvy, avšak pre ucelenosť do úvahy prichádzajúcich regulácií pre doručovanie písomností, nevyhodnocoval (dohodnutú) reguláciu podľa uvedených všeobecných podmienok. Odvolací súd vyslovuje k tejto otázke názor, podľa ktorého bolo potrebné žalobcom preukázať doručenie, resp. doručovanie (odoslanie) výzvy žalovanému.

31. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a závery bude potrebné opätovne prvoinštančným súdom vec prejednať a rozhodnúť.

32. O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie vo svojom novom rozhodnutí podľa § 396 ods. 3 CSP.

33. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá Civilného sporového poriadku v spojení s § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).